

یاوران مَسِیم (من مستم دوستان)
یاوران مَسِیم (من مستم دوستان)
مین مَسِیم (من مستم دوستان)
لوتف دوس هاما موحکم گرد ده سیم (لطف دوست آمد و محکم دستم را گرفت)

شوئله ی نار عشق پر چی زه پوسیم (شعله آتش عشق از پوستم بیرون زد)
شوئله ی نار عشق پر چی زه پوسیم (شعله آتش عشق از پوستم بیرون زد)
خالی زه خاکی مملو زه دوسیم (از چیزهای خاکی و دنیوی خالی شدم و حالا وجود دوست تمام وجودم را فرا گرفته است)
یاوران مَسِیم (من مستم دوستان)
یاوران مَسِیم (من مستم دوستان)
مین مَسِیم (من مستم دوستان)
لوتف دوس هاما موحکم گرد ده سیم (لطف دوست آمد و محکم دستم را گرفت)

یاوران مَسِیم (من مستم دوستان)
یاوران مَسِیم (من مستم دوستان)
مین مَسِیم (من مستم دوستان)
لوتف دوس هاما موحکم گرد ده سیم (لطف دوست آمد و محکم دستم را گرفت)
لوتف دوس هاما موحکم گرد ده سیم (لطف دوست آمد و محکم دستم را گرفت)

قَرمَاوه ساقی بلوا مینای مین (ساقی گفت از مینای من بنوش)
سَرشمار که سا غریده پیا پی (ساغر جام لبریز را پیاپی بهه)
پیا پی پر کرد پیا پی نوشام (پیاپی پر کرد و پیاپی نوشیدم)
تا که دیده ی دل هجر دوس نوشا (تا چشم دل دوری دوست را احساس کرد)

شوئله ی نار عشق پر چی زه پوسیم (شعله آتش عشق از پوستم بیرون زد)
شوئله ی نار عشق پر چی زه پوسیم (شعله آتش عشق از پوستم بیرون زد)
خالی زه خاکی مملو زه دوسیم (از چیزهای خاکی و دنیوی خالی شدم و حالا وجود دوست تمام وجودم را فرا گرفته است)
یاوران مَسِیم (من مستم دوستان)
یاوران مَسِیم (من مستم دوستان)
مین مَسِیم (من مستم دوستان)
لوتف دوس هاما موحکم گرد ده سیم (لطف دوست آمد و محکم دستم را گرفت)
لوتف دوس هاما موحکم گرد ده سیم (لطف دوست آمد و محکم دستم را گرفت)

ای دل تا کسی چو خوم نای و جوش (ای دل تا کسی مانند خم نجوشد)

ای دل تا کسی چو خوم نای و جوش (ای دل تا کسی مانند خم نجوشد)

حلقه ی بندگی عشق نه کی و گوش (و حلقه بندگی عشق را به گوش نکند)
محرّم نمو هرگز و اسرار (هرگز محرّم اسرار نمیشود)
محرّم نمو هرگز و اسرار (هرگز محرّم اسرار نمیشود)
نخل نومیّدش دوسی نایر بار (نخل امیدش میوه دوستی نمی گیرد)
نخل نومیّدش دوسی نایر بار (نخل امیدش میوه دوستی نمی گیرد)
نخل نومیّدش دوسی نایر بار (نخل امیدش میوه دوستی نمی گیرد)